

2) Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 127 af 20.4.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — H&R ChemPharm GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-95/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks og det tyske marked for råparaffin — prisfastsættelse og opdeling af markeder — begrundelsespligt — bevis for overtrædelsen — urigtig gengivelse af beviser — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 3 — beregning af bødens størrelse — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — proportionalitetsprincippet)

(2017/C 112/07)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: H&R ChemPharm GmbH (ved Rechtsanwalt M. Klusmann og Professor S. Thomas)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Sauer, C. Vollrath og L. Wildpanner, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt A. Böhlke)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) H&R ChemPharm GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. februar 2017 — Elisabeth Schmitt mod TÜV Rheinland LGA Products GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-219/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — industripolitik — direktiv 93/42/EØF — overensstemmelseskontrol af medicinsk udstyr — det af fabrikanten bemyndigede organ — dette organs forpligtelser — defekte brystimplantater — fremstillet af silikone — det bemyndigede organs ansvar)

(2017/C 112/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elisabeth Schmitt

Sagsøgt: TÜV Rheinland LGA Products GmbH

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i bilag II til Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, sammenholdt med dette direktivs artikel 11, stk. 1 og 10, og artikel 16, stk. 6, skal fortolkes således, at det bemyndigede organ ikke har en generel pligt til at foretage uanmeldte inspektioner, kontrollere udstyret og/eller gennemse fabrikantens forretningsdokumenter. Imidlertid skal dette organ, over for indici, der tyder på, at medicinsk udstyr ikke er i overensstemmelse med de krav, der følger af direktiv 93/42, som ændret ved forordning nr. 1882/2003, træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at opfylde sine forpligtelser til henhold til dette direktivs artikel 16, stk. 6, og punkt 3.2, 3.3, 4.1-4.3 og 5.1 i bilag II til nævnte direktiv.
- 2) Direktiv 93/42, som ændret ved forordning nr. 1882/2003, skal fortolkes således, at det bemyndigede organs indtræden i proceduren for EF-overensstemmelseserklæring har til formål at beskytte de endelige adressater for medicinsk udstyr. Betingelserne for, at et bemyndiget organ kan ifalde ansvar over for de endelige adressater for medicinsk udstyr for culpøs forsømmelse af sine forpligtelser i henhold til dette direktiv i forbindelse med denne procedure, henhører under national ret med forbehold for ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)**

(Sag C-317/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 64 TEUF — kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører levering af finansielle tjenesteydelser — finansielle aktiver, der besiddes på en schweizisk bankkonto — efteropkrævninger — frist for efteropkrævning — forlængelse af fristen for efteropkrævning i tilfælde af opsparede midler placeret uden for bopælsmedlemsstaten)

(2017/C 112/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Artikel 64, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på en national lovgivning, der fastsætter en restriktion for de i bestemmelsen omhandlede kapitalbevægelser såsom den i hovedsagen omhandlede forlængede efteropkrævningsfrist, også selv om denne restriktion ligeledes finder anvendelse i situationer, som ikke vedrører direkte investeringer, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til markeder.